

de andre Sager, hvilket jo vistnok vil kunne stee saameget bedre, som en af Danmarks ypperste theologiske Videnskabsmænd, en af Kirkens nidkjære, troe Tjenere og en udmærket Tilsynsmand i samme nu har modtaget Portefeullen for Cultusministeriet. Der er fremkommen en Indsigelse fra de 6 af Rigets Biskopper, en Indsigelse, som det ærede 3die Medlem for 7de Kreds (Forchhammer) vel maaskee ikke kaldte en Adresse, men dog talte om, som om den var en Adresse til Rigsdagen. Det er den ikke; men ligeoverfor en saadan Protest fra de 6 af Kirkens Tilsynsmænd troer jeg ikke bestomindst ikke, at Thinget bør tage en Beslutning, der gaaer imod disse Mænds Duster. Den høitærede Minister har anført, at efter tidligere Praxis har Rigsdagen vedtaget Skole- eller Kirke-Love — med hvilke det dog ikke havde havt nogen synderlig Hast — uden at have hørt Kirkens Raad. Men er det ikke fornemmelig det Mindretal i Kirken, som nu fordrer dette Lovforslag vedtaget, der har tvunget Rigsdagen ind paa denne Vej? Men fordi Rigsdagen har ladet sig føre ind paa denne Vej, fordi den har været nødt til ved flere Leiligheder at optræde som en Synode — saaledes som et æret Medlem for Kjøbenhavn (Lehmann) iforgaars udtrykte sig — skulle vi saa derfor nu blive ved dermed, eller skulle vi dog ikke snarere engang og just i dette Dieblit sige, at nu er Tiden kommen til at gaae anderledes frem? Hvad der ogsaa gjør mig det umuligt nu at give dette Lovforslag min Stemme, er dets egen Bessaffenhed. Lovforslaget er fordret af en Minoritet, der bestandigt udtaler sig for, at det er Rigsdagen, som bør behandle de kirkelige Anliggender — jeg veed vel, at den endelige Afgjørelse altid maa ligge hos Rigsdagen og Kongen i Forening — eller som i alt Fald modsætter sig en saadan Ordning som den, der, efter hvad dog vistnok Fleertallet af dette Things Medlemmer mener, er tilfattet ved Grundlovens § 75. Jeg har nok hørt en anden Forklaring af denne Paragraph, men det er en Forklaring, der dog vistnok er mere genial end sand. Lovforslaget forlanges nu for Dieblittet med stor Over og Uro; men skulde der ikke bages dem, der forlange samme, staae andre Nækker, som vilde

høste, hvor hine have faaet, som vistnok ikke ville bruge det til Gavn og Glæde for den evangelisk-lutheriske Folkekirke i Danmark? Jeg vil ogsaa spørge, om den Retning, der saa ivrigt har ønsket dette Lovforslag, og som er Skyld i, at det er kommet frem, kan nøies med, hvad det giver. Ligger det ikke i Consequentsen af dette Lovforslag, at man bagefter vil forlange andre Love, som paa flere Punkter ville blive præjudicerende med Hensyn til Ordningen af Kirkens Sager? Der er alt iaar fremkommet to saadanne Lovforslag, som den høitærede Minister ikke har kunnet slutte sig til, og der vil vistnok bestandigt fremkomme flere. Jeg troer nok at turde udtale, at idetmindste Nogle blandt Ordførerne for den Retning, der har fremkaldt Lovforslaget, opstille den saakaldte Præstefrihed som Maalet, hvortil der skal arbeides. Men mon det da ikke engang skulde blive ligesaa nødvendigt, at Rigsdagen vedtog denne, som at den nu vedtager dette Lovforslag? Man be- raaber sig paa Mennekerettigheder, paa Borgerfrihedens Ret, paa Danmarks constitutive Frihed for at fordrer dette Lovforslag; men jeg vil dog spørge: Hvor i al Verden er den Tvang, som skal løses ved Lovforslaget, hvor ere de Rettigheder, som det skal give, og som man ikke har iforveien? Efter Grundlovens § 76 kunne jo Borgerne forene sig i Samfund for at dyrke Gud paa den Maade, der stemmer med deres Overbeviisning, dog at Intet læres eller foretages, som strider mod Sædeligheden eller den offentlige Orden. Naar denne Paragraph saaledes tillader, at man maa opreise Templer, hvor man vil, for Afguder, hvorledes er det da tænkeligt, at det skulde kunne forbydes, at man opreiser et Alter, en Befal, et Tempel for den Herre Jesus Christus? De Ti eller de Thyde, som Lovforslaget omhandler, ville jo efter Grundloven endog kunne tage, hvem de ville, til deres Præst; de behøve altsaa ikke at holde sig til en ordineret Præst, de kunne tage Candidater eller Lægmand, eller hvem de ville, der- til. Er det, for at Folk kunne blive i den evangelisk-lutheriske Kirke, at Lovforslaget forelægges, saa vil jeg sige, at der jo ingen Myn- dighed er i Verden, som kan tvinge Nogen ud af denne, saalænge de Bedkommende lære og